

جوشکاری میله گردهای بتن مسلح

استفاده از فرآیندهای مختلف جوشکاری، بخصوص روش الکتروود دستی که در صنعت ما به جوش برق معروف میباشد، جهت اتصال قطعات به یکدیگر بواسطه سرعت، راحتی و هزینه تمام شده ناچیز آن نسبت به دیگر روشهای اتصال از قبیل پیچ و مهره و پرچکاری در دنیای امروز رواج و گسترش بیسابقه یافته است. از ابتدای پیدایش فرآیند الکتروود دستی یکی از اصلی ترین کاربردهای آن، جوشکاری اتصالات ساختمانی بوده است. بندرت میتوان سازه‌ای را یافت که بصورت مختلف در آن از جوشکاری استفاده نشده باشد. با این همه در کشور ما به دانش و فن جوشکاری در صنعت ساختمان کمتر بها داده میشود. مقاله حاضر که برگردان WELDING CONCRETE - REINFORCING BARS از انتشارات موسسه لینکلن میباشد با هدف گسترش دانش جوشکاری در صنایع ساختمانی تهیه شده است، باشد که مفید واقع گردد.

مقدمه :

بتون ساده مقاومت کششی بسیار کمی دارد. اما با مسلح کردن بتون بوسیله توری های سیمی یا میله گردهای فولادی مقاومت کششی اجزاء بتونی بمیزان قابل توجهی افزایش مییابد. در سازه‌ای مرکب از بتون و فولاد، تنشهای کششی توسط فولاد و تنشهای فشاری توسط بتن تحمل میگردد. میزان میله گرد یا توری لازم جهت مسلح کردن بتون بادر نظر گرفتن بارهای مورد انتظار از ۱٪ برای تیرها BEAMS و دالها SLABS تا ۶٪ برای بعضی از ستونها متفاوت است.

برای اطمینان از اتصال محکم و یکپارچه بین بتن و فولاد، میله‌گردها را آجدار میکنند، آجدار کردن میله‌های فولادی در کشور آمریکا عمدتاً¹ بر مبنای استاندارد ASTM صورت‌میگیرد. از آنجائیکه ضریب انبساط حرارتی فولاد و بتن یکسان میباشد، تغییرات دما تنشهای جدیی را بین فولاد و بتن بوجود نمی‌آورد.

در بتون مسلح، جوشکاری میله‌گردها اغلب امری اجتناب‌ناپذیر است. بولتن شماره D12.1 انجمن جوشکاری آمریکا² شامل توصیه‌های عملی برای جوشکاری میله گردهای بتن مسلح است.

میله کردهای آجدار با قطرهای مختلفی تولید میشوند و در استاندارد ASTM با ارقام ۳ الی ۱۸ مشخص شده‌اند. در جدول شماره [۱]، شماره مشخصه، قطر، وزن و اطلاعات دیگر آورده شده است.

جدول شماره [۱]
قطر میله کردهای فولادی آجدار

شماره	قطر (in.)	سطح مقطع (sq in.)	پیرامون (in.)	وزن (lb/ft)
۳	.۳۷۵	.۱۱	۱/۱۷۸	.۳۷۶
۴	.۵۰۰	.۲۰	۱/۵۷۱	.۶۶۸
۵	.۶۲۵	.۳۳	۱/۹۶۳	۱.۴۳
۶	.۷۵۰	.۴۴	۲/۳۵۶	۱/۵۰۲
۷	.۸۷۵	.۶۰	۲/۷۴۹	۲/۴۴
۸	۱.۰۰۰	.۷۹	۳/۱۴۲	۳/۶۷
۹	۱/۱۲۸	۱.۰۰	۳/۵۴۴	۳/۴۰
۱۰	۱/۲۷۰	۱/۲۷	۳/۹۹۰	۴/۳۰۳
۱۱	۱/۴۱۰	۱/۵۶	۴/۴۳۰	۵/۳۱۳
۱۴	۱/۶۹۳	۲/۲۵	۵/۳۲۰	۷/۶۵۰
۱۸	۲/۲۵۷	۴/۰۰	۷/۰۹۰	۱۳/۶۰۰

خواص و مشخصات میله کردهای بتن مسلح

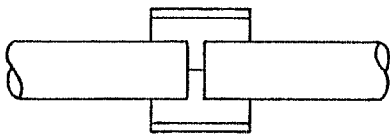
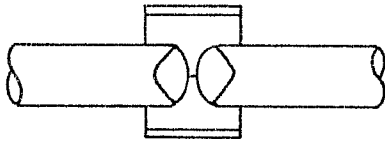

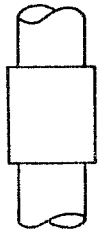
مشخصه اصلی استاندارد ASTM در ساخت میله‌گردها پائین نگهداشتن میزان فسفر محصول تولیدی در حد کمتر از ۰.۰۵٪ میباشد. گرچه خریدار میتواند ترکیب شیمیایی و دیگر اطلاعات مهم برای خود را، از سازنده مطالبه کند. اما تولید کننده در نحوه تولید، نوع فولاد تغذیه شده به دستگاههای ساخت، ترکیب شیمیایی و دیگر موارد بغیر از میزان فسفر محدودیت ندارد.

جوش‌پذیری میله‌گردها در استاندارد ASTM جزو مشخصات اصلی نیست. اگر جوشکاری میله‌گردها اجتناب‌ناپذیر باشد، توصیه میشود که خریداران جوش‌پذیری را بعنوان یکی از ملاحظات اصلی در قراردادهای خرید در نظر گیرند.

میله‌گردها معمولاً از کشیدن شمشها، ریلهای راه آهن غیرقابل استفاده و محورهای ماشین‌آلات و لوکوموتیوها تولید میشوند. جدول شماره [۲] شامل اطلاعاتی از میله‌گردهای استاندارد میباشد.

طرح اتصال مناسب با توجه به قطر، وضعیت
جوشکاری و بارهای وارده

جدول شماره (۳)

قطر میله	نوع درز اتصال	
کوچکتر از ۱۹ میلیمتر	درز سربه سر ساده با پلیت یا نبشی تقویتی	
۱۵ تا ۲۸ میلیمتر	پخ یکطرفه با پلیت یا نبشی تقویتی	
۱۵ تا ۲۸ میلیمتر	پخ یکطرفه بدون تقویتی	
بزرگتر از ۲۵ میلیمتر	پخ دو طرفه	
بزرگتر از ۲۵ میلیمتر	پخ دو طرفه برای میله های عمودی	
بزرگتر از ۳۵ میلیمتر	غلاف تقویتی، برای میله های عمودی، فقط در اتصالات تحت تنشهای فشاری	

جدول شماره [۲]

مشخصات میلگردهای فولادی آجدار

مشخصات	نوع فولاد مصرفی	اندازه	درجه	حداقل مقاومت تسلیم	حداقل مقاومت کششی
A 615-68	شمش	۳-۱۸	۴۰	۴۰ ر.۰۰۰	۷۰ ر.۰۰۰
			۶۰	۶۰ ر.۰۰۰	۹۰ ر.۰۰۰
			۷۵	۷۵ ر.۰۰۰	۱۰۰ ر.۰۰۰
A 616-68	ریل راه آهن	۳-۱۱	۵۰	۵۰ ر.۰۰۰	۸۰ ر.۰۰۰
			۶۰	۶۰ ر.۰۰۰	۹۰ ر.۰۰۰
A 617-68	محورهای فولادی	۳-۱۱	۴۰	۴۰ ر.۰۰۰	۷۰ ر.۰۰۰
			۶۰	۶۰ ر.۰۰۰	۹۰ ر.۰۰۰

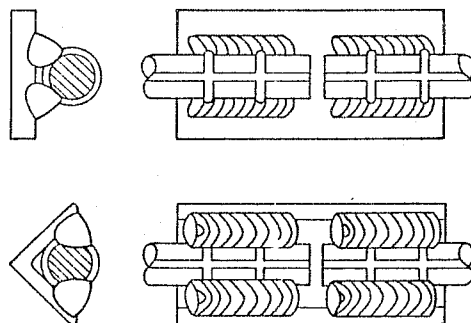
طراحی درز اتصال

شکل و نوع درز اتصال در درجه اول بقطر میله گرد و در مرحله بعدی به وضعیت جوشکاری (عمودی یا افقی بودن درز جوش) و امکان دسترسی به محل جوش، بستگی دارد. در جدول شماره [۳] طرح اتصال مناسب برای قطرهای مختلف توصیه شده است. جوش سربه سر ساده STRAIGHT BUTT WELD در جوشکاری میله گرهاً بیش از دیگر انواع مورد استفاده قرار میگیرد و چون تنشهای وارده اغلب بصورت یکنواخت و هم جهت با محور طولی میله ها میباشد، اگر انتخاب الکتروود بنحوصحیحی صورت بگیرد، جوشهای سربه سر میتوانند ۱۰۰٪ مقاومت میله اصلی را دارا باشند.

جوشکاری میله های نازک بصورت سربه سر بسیار مشکل میباشد. بهمین جهت در جوشکاری میله های با قطر کمتر از ۱۹ میلیمتر همانطور که در شکل [۴] دیده میشود از یکقطعه پلیتیا نبشی بعنوان واسطه استفاده میگردد.

شکل شماره [۴]

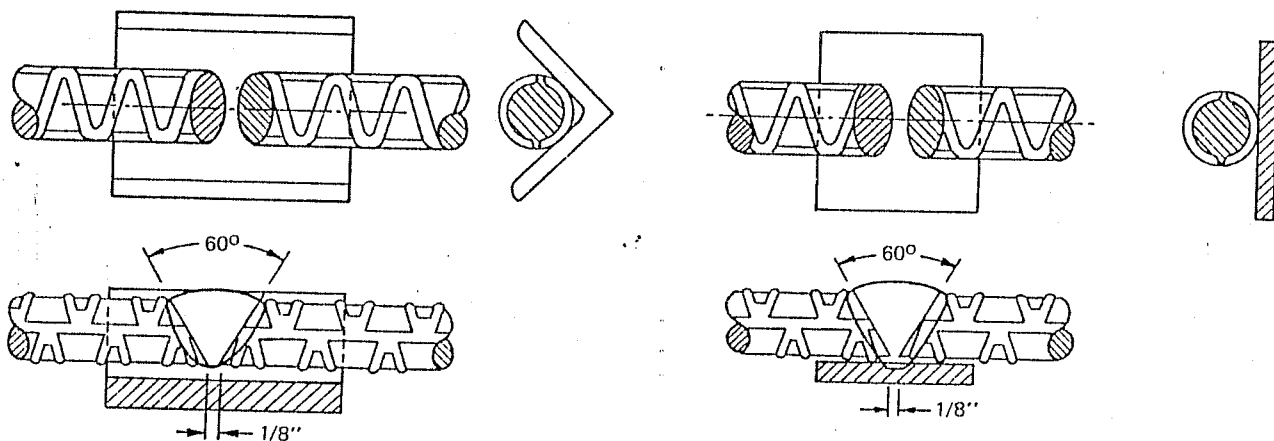
جوشکاری غیرمستقیم میله های نازکتر از ۱۹ میلیمتر با نبشی یا پلیتیا واسطه

روش اتصال میله‌های با قطر بین ۱۵ تا ۲۸ میلیمتر با پخ زدن، دوسر میله‌ها و استفاده از پلیتیا نبشی تقویتی در شکل شماره [۵] نشان داده شده است. در صورت استفاده از پلیت با ضخامت تا حدود ۳ میلی متر، همزمان با پیشرفت جوشکاری مطابق روش ترسیم شده در شکل ۶ میتوان بوسیله چکش پلیت را کاملاً " دور محل اتصال پیچید.

شکل شماره [۵]

جوش سربه سر میله‌های با قطر متوسط با استفاده از پلیت و نبشی تقویتی

شکل شماره [۶]

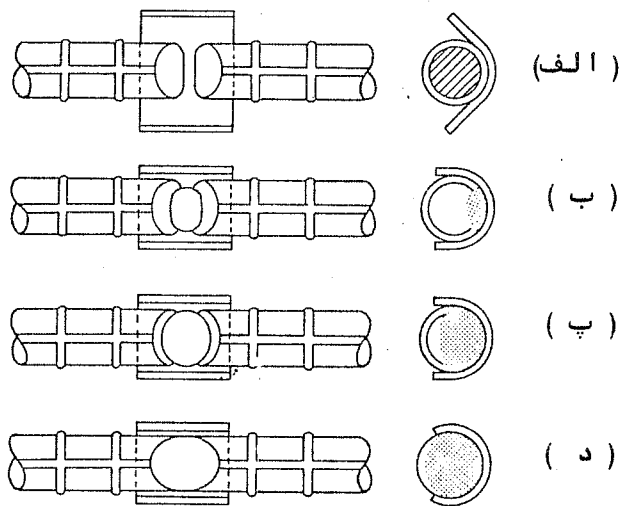
جوشکاری میله‌های قطر متوسط با استفاده از پلیت نازک تقویتی

الف) پلیت قبل از شروع جوشکاری به میله‌ها خال جوش می‌گردد.

ب) در هر مرحله متناسب با پیشرفت جوشکاری پلیت دور محل اتصال

پیچیده می‌شود.

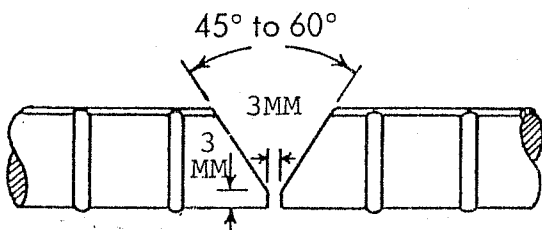
د) نمای محل اتصال بعد از اتمام کار

در عین حال جوشکاری میله‌های قطر متوسط بدون وصله تقویتی مطابق با شکل [۷] نیز

امکان پذیر است.

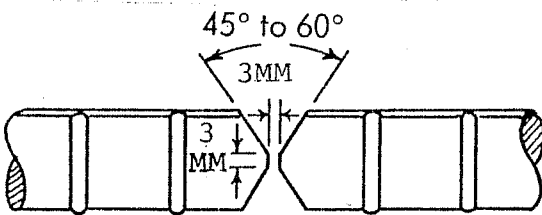
میله‌گردهای با قطر بالاتر از ۲۸ میلیمتر را نایب‌تری با پخ یکطرفه یا دو طرفه جوشکاری کرد (به شکل‌های [۷] و [۸] نگاه کنید). در ستون‌های حجیم بتونی که تنش‌های وارده به آن اغلب بصورت فشاری است، گاهی اوقات درز اتصال با غلاف تقویتی طبق شکل [۱۱] توصیه می‌گردد. اتصال رویهم (LAP) با جوش یکطرفه فقط در مواقعی که تنش‌های خمشی ملایم مطرح باشد قابل استفاده است زیرا در این حالت دو میله‌گرد جوش شده در یک‌محور قرار ندارند. این نوع اتصال برای میله‌های ضخیم یا نازک توصیه نمی‌گردد، مگر آنکه تنش‌های وارده به اتصالات دقیقاً محاسبه و مشخص شده باشند. روش بهتر اما پرهزینه‌تر برای این موارد استفاده از دو میله‌گرد کوتاه برای تقویت درز اتصال طبق شکل شماره [۱۲] میباشد.

(پخ یکطرفه)

شکل شماره [۷]:

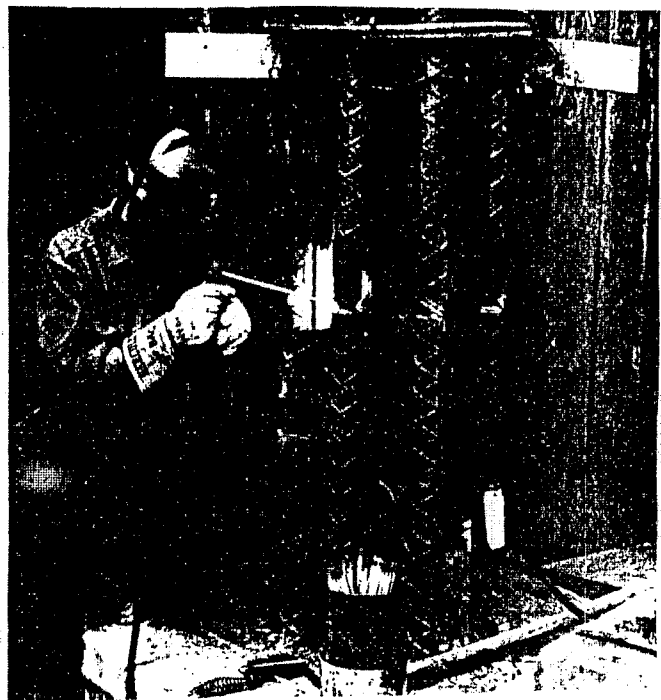
درز اتصال با پخ یکطرفه برای میله‌های با قطر بزرگتر از ۲۸ میلی‌متر

(پخ دو طرفه)

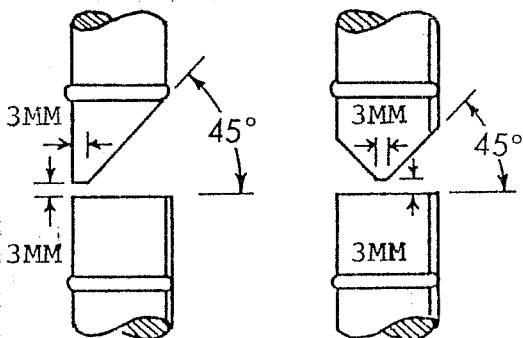
شکل شماره [۸]:

درز اتصال با پخ دو طرفه برای میله‌های با قطر بزرگتر از ۲۸ میلی‌متر

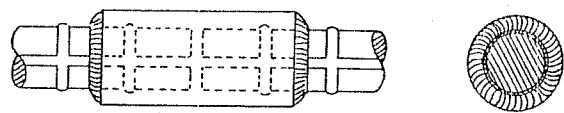
شکل شماره [۱۰]:

جوشکاری میله‌گردهای عمودی. به علت امکان دسترسی راحت به هر دو طرف میله پخ دو طرفه انتخاب شده است.

شکل شماره [۹]:

درز اتصال برای جوش سر به سر میله‌های عمودی انتخاب نوع درز بنحوه دسترسی بنحوه دسترسی به عمل جوش بستگی دارد

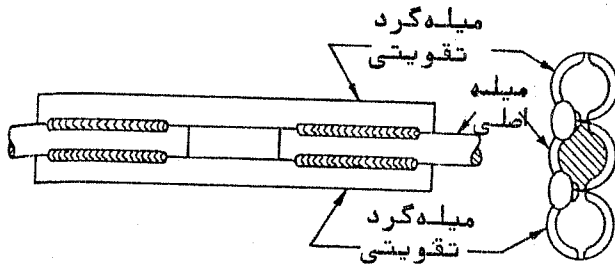
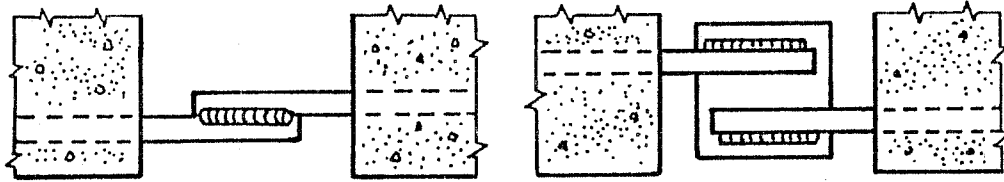

شکل شماره [۱۱]:

درز اتصال با غلاف تقویتی جهت تنش‌های فشاری

شکل شماره [۱۲] :

جوش رویهم یکطرفه با بارهای ملایم

شکل شماره [۱۳] :

جوش رویهم دو طرفه با میله گرد تقویتی

روشهای جوشکاری

در اتصالات همراه با تقویتی لازم است که درز اتصال در ریشه جوش دارای فاصله باشد. چون جوشکار در این حالت راحتتر میتواند درز اتصال را پر کند و جوش کیفیت بهتری خواهد داشت. الکتروود مورد استفاده باید از نوع کم هیدروژن AWS A5.1 EXX18 بوده و از نظر مقاومت مکانیکی با میله گرد اصلی همخوانی داشته باشد. دانستن ترکیب شیمیایی میله کردها قبل از انجام جوشکاری حائز اهمیت است. این اطلاعات را میتوان از فروشنده یا تولیدکننده میله کردها درخواست نمود. از آنجائیکه ترکیب شیمیایی میلهها میتواند کاملاً متفاوت باشد، ضروری است که قبل از شروع جوشکاری اصلی نمونه‌هایی مطابق با شرایط واقعی کار تهیه گردد تا پس از جوشکاری آزمایشات لازم روی آنها انجام گیرد. به این ترتیب معین میگردد که درز اتصال، الکتروود مصرفی و وضعیت جوشکاری بنحو درستی انتخاب شده‌اند یا خیر؟

پیش گرمایش در جوشکاری میله‌گردهای بتن مسلح

ترکیب شیمیائی		نوع الکتروود		دمای پیش گرمایش C ⁰ (سانتی گراد)
کربن	منگنز	کم هیدروژن	انواع دیگر	
تا ۰/۳	تا ۰/۶	لازم ندارد	تمام الکترودهای رده E 60XX یا E 70XX	در صورتیکه دمای محیط کمتر از صفر باشد تا ۳۰ درجه سانتیگراد پیش گرم شود.
۰/۳۵ تا ۰/۳۱	تا ۰/۹	E 70XX	_____	۴۰ درجه سانتیگراد در صورتی که دمای محیط کمتر از صفر باشد
		_____	تمام الکترودهای رده E 60XX یا E 70XX	۴۰ درجه
۰/۳۶ تا ۰/۵	تا ۱/۳	E 70XX	توصیه نمی‌شود	۱۰۰ درجه
۰/۴۱ تا ۰/۵	تا ۱/۳	E 70XX	توصیه نمی‌شود	۲۰۰ درجه
تا ۰/۸ ۰/۵۱	تا ۱/۳	از نوع استحکام بالا	توصیه نمی‌شود	فقط پس از تهیه روش جوشکاری و آزمایش آن قابل اجرا است

جوشکاری میله‌گردهای بتن مسلح را در صورتیکه حجم جوش زیاد باشد، میتوان با فرآیندهای تحت پوشش‌گاز نظیر جوش Co₂ و مفتولهای محتوی پودر FLUX CORED-WIRE هم انجام داد. چون جوشکاری میله‌ها اغلب در کارگاه ساختمانی صورت میگیرد، محدودیت اصلی در جوش Co₂ محافظت حوضچه جوش در مقابل باد میباشد. در جدول شماره [۱۵] نمونه‌ای از شرایط جوشکاری Co₂ آورده شده است.

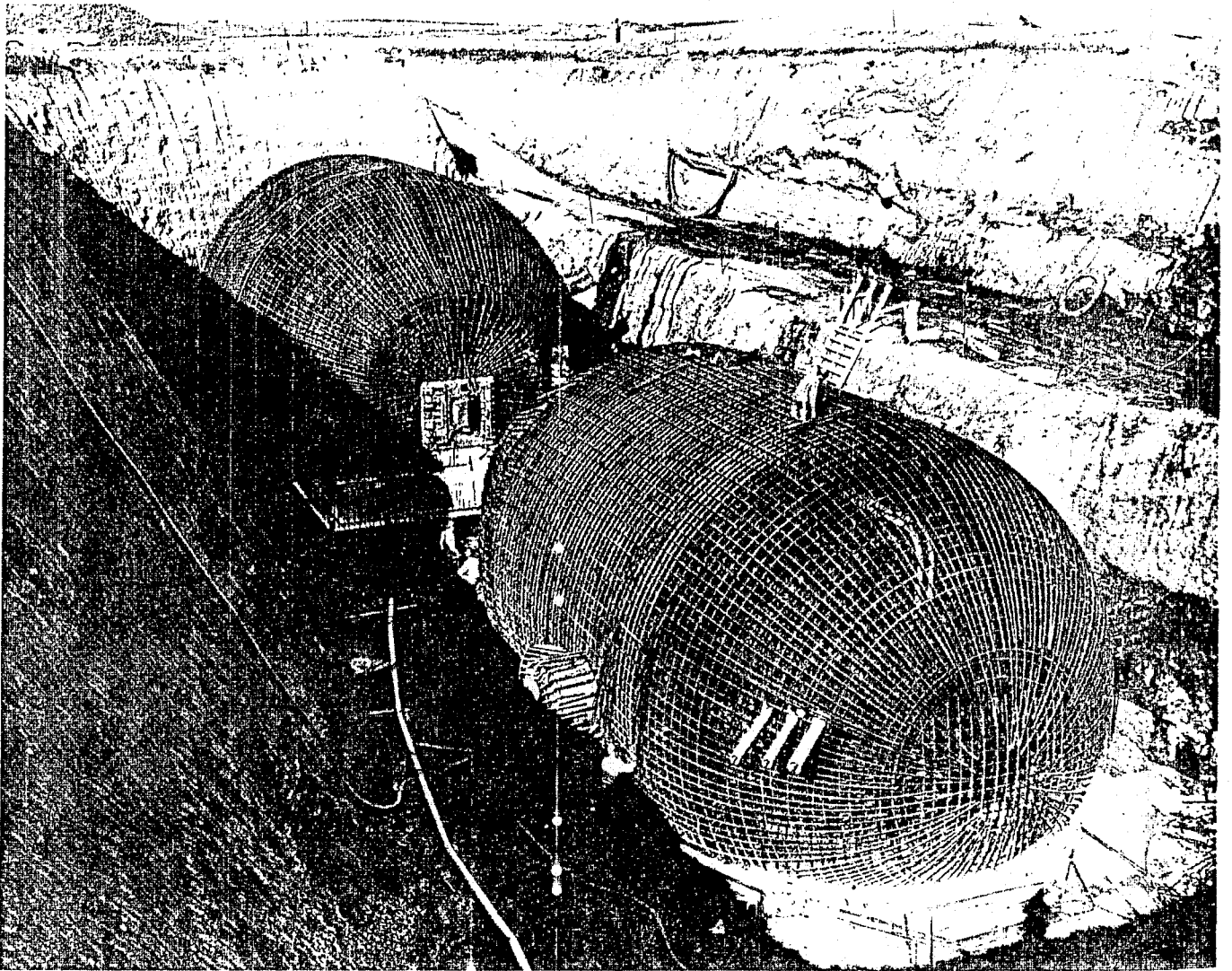
جدول شماره [۱۵]

روش جوشکاری در پناه گاز محافظ میله‌گردهای بتن مسلح

ولتاژ قوس	آمپر جوشکاری	قطر میله
۲۰	۱۲۰	۸ TO
۲۲	۱۵۰	۹-۱۱
۲۲	۱۶۰	۱۴، ۱۸

این روش بر مبنای گاز محافظ Co₂ و با مفتول ۰/۹ میلی‌متر تهیه شده و برای درزهای افقی و عمودی مناسب است.

درز اتصال میتواند پخ یکطرفه یا دوطرفه داشته باشد (فاصله ریشه جوش در حدود ۲/۵ میلی متر باید باشد). نوع اتصال برای وضعیتهای افقی و عمودی یکسان بوده و برای حصول به بهترین نتیجه توصیه میگردد که در جوشکاری میله‌های با قطر کمتر از ۴۳ میلی متر شرایط پیش‌گرمایش مندرج در جدول شماره [] رعایتگردد. میله‌گردهای با قطر بزرگتر از ۴۳ میلی متر بدون توجه به دمای محیط به پیش‌گرمایش نیاز دارند.

جوشکاری میله‌گردهای بتن مسلح در یک ایستگاه پرتاب موشک

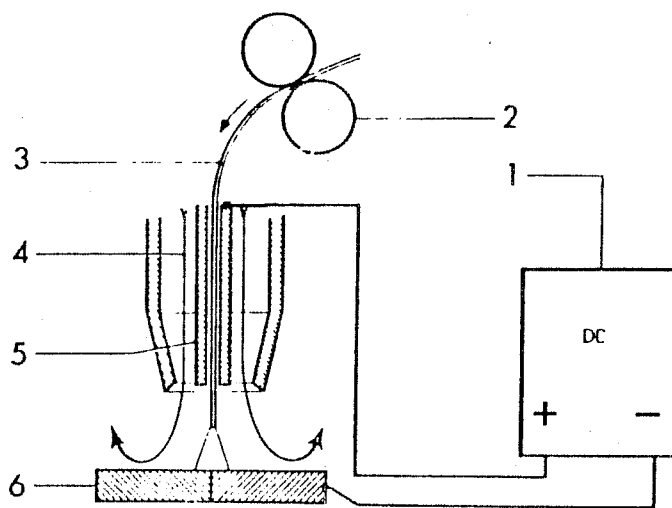
۱- انجمن آمریکایی آزمایش مواد ASTM AMERICAN SOCIETY FOR TESTING & MATERIAL

۲- انجمن جوشکاری آمریکا AWS AMERICAN WELDING SOCIETY

استاندارد A5.1 انجمن جوشکاری آمریکا در مورد الکترودهای روپوش دار غیرآلیاژی از نوع فولاد نرم میباشد. در این استاندارد علامتها با حروف E شروع و بدنبال آن یک عدد چهار رقمی می آید. دو رقم سمت چپ نشان دهنده حداقل مقاومت کششی فلز جوش بر حسب هزار پوند بر اینچ مربع (PSI) است. دومین رقم سمت راست بیانگر حالت یا وضعیت جوشکاری است و رقم آخر از این اعداد معرف نوع جریان برق، روپوش و دیگر مشخصات میباشد. بعنوان مثال در الکتروود E 7018 حرف E معرف الکتروود روپوش دار، عدد 70 نشان دهنده حداقل 70 هزار پوند بر اینچ مربع مقاومت کششی، عدد 1 بیانگر امکان استفاده در همه حالات ممکنه (افقی، تخت، سقفی، سربالا، سرازیر) و عدد 8 شاخص نوع روپوش از رده قلیایی کم هیدروژن دارای پودر آهن است که جهت استفاده از جریان پیوسته الکتروود مثبت (DC-EP) مناسب میباشد.

۳- جوشکاری در پناه گاز محافظ MIG/MAG METAL INERT GAS/METAL ACTIVE GAS

فرآیند جوشکاری در پناه محافظ که در کشور ما به جوش CO2 معروف شده است از رده جوشهای قوس الکتریکی است و همانطور که از نام آن پیداست حوضه جوش با جریانی از گاز محافظت میگردد. جریان برق مورد استفاده از نوع DC الکتروود مثبت است و الکتروود با فشردن دکمه ای در انبر جوشکاری بطور خودکار به درز اتصال انتقال می یابد. گاز محافظ در این فرآیند معمولاً "گاز CO2 (بی اکسید کربن) میباشد. در عین حال گاز آرگون، هلیم و یا مخلوطی از گازها هم قابل استفاده است. مخلوط آرگون و CO2 قوس پایدارتر و یکنواختتری ایجاد کرده و جوش حاصل ظریفتر، پاشش کمتر و مقاومت به ضربه بیشتری خواهد بود. مخلوط آرگون - CO2 برای لوله ها و ورقهای نازک و کم آلیاژی مناسب است. شکل صفحه بعد نمای عوامل اصلی فرآیند جوشکاری در پناه گاز محافظ را نشان میدهد.

- ۱- منبع قدرت
 ۲- تغذیه کننده الکتروود
 ۳- الکتروود (مفتول پیوسته)
 ۴- گاز محافظ
 ۵- نازل راهنما
 ۶- قطعه

* منابع مراجعه :

جامعه ریخته گران
 انجمن جوشکاری ایران (اصفهان)

الکتروود جوشکاری آلومینیوم
 الکتروود

امیر حسین کوبی
 ادب آوازه